

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2025, č. j.: OAM-983/ZA-ZA11-K03-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2025, č. j.: OAM-983/ZA-ZA11-K03-2024, jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že byl v roce 2020 v Nigérii unesen ozbrojenými příslušníky kmene Fulanů a propuštěn až po zaplacení výkupného. Fulané působí v celé Nigérii a X. mu vyhrožují násilím. Žalovaný nezjistil skutečný stav věci, protože se nezabýval postavením Fulanů v rámci Nigérie. Vzhledem k jejich celostátní působnosti žalobce nemá možnost přesídlit do jiné části země, aby se vyhnul kontaktu s tímto kmenem. Žalovaný měl popsat jeho činnost, včetně rozsahu jeho působnosti, a konfrontovat ji s aktuální bezpečnostní situací v Nigérii. Dále měl posoudit, zda státní ozbrojené složky bojují proti násilí páchanému daným kmenem. Absence úvah činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Žalovaný rovněž přehlédl skutečnost, že kmen X. Samotné plynutí času není relevantní a není zřejmé, jak by se Fulané zachovali v případě žalobcova návratu. Žalovaný dále nekonkretizoval povahu konfliktu mezi žalobcovou rodinou a Fulany. Žalobce dále tvrdil, že mu hrozí pronásledování z rasových důvodů. V Nigérii je špatná bezpečnostní situace. Jak plyne z provedeného dokazování, není pravdou, že byl žalobce zproštěn obžaloby týkající se X. Za tuto činnost byl naopak odsouzen. Žalovaný ve správním řízení také použil dokument označený Informace OAMP, čímž nepřipustně ve svých závěrech odkazoval sám na sebe.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný vyslovil s žalobou nesouhlas a odkázal na písemnosti založené ve správním spisu a na své rozhodnutí. Zjistil skutečný stav věci a posoudil případ ve všech souvislostech. Únos žalobce představoval sice velmi nepříjemnou, ale ojedinělou zkušenost, která se neopakovala, ačkoli žalobce nadále pobýval v Nigérii řadu měsíců. Nepopsal žádné zásadní dopady únosu na svůj osobní či profesní život a státní orgány přistoupily k potřebným a účinným krokům. Únosci znali pouze X., nikoli však žalobcovo jméno či adresu. X. lze zamezit dalšímu kontaktu. Žalobce měl X., proto je identifikace pachatelů zcela vyloučena. Vyhledání běžného občana členy pasteveckého kmene Fulanů pouze za účelem pomsty za vyzrazení jejich místa pobytu žalovaný označil za nelogické a neproveditelné. K námitce týkající se podkladů rozhodnutí žalovaný uvedl, že Informace OAMP jsou soudy běžně akceptovány a jsou vypracovány v souladu s příslušnou zprávou EUAA o metodologii. Žalovaný se dostatečně vypořádal se všemi skutečnostmi, které mu žalobce sdělil, a navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce v poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 31. 7. 2024 uvedl, že je nigérijské národnosti, dorozumí se anglicky a jeho náboženským přesvědčením je islám. Nikdy nebyl členem žádné politické strany a nebyl politicky aktivní. Do České republiky přicestoval dne X., následně mu bylo uděleno povolení k pobytu do X. Před koncem uvedené doby se nacházel ve vazbě a nemohl si pobyt prodloužit, jeho právník neměl k dispozici všechny potřebné podklady. Podal žádost o mezinárodní ochranu a následně ji na radu právníka vzal zpět, protože v té době o prodloužení pobytu ještě nebylo rozhodnuto. Dne X. 2024 byl žalobce propuštěn z vazby a bylo mu sděleno, že mu nebude prodloužen pobyt, a současně byl vydán výjezdní příkaz. Chce prokázat svoji nevinu. Cítí se být zdravý, pouze X. V X. byl zatčen a obviněn X. Ve

vazbě strávil rok. Byl zproštěn obžaloby v části týkající se X., ale soudní řízení ještě pokračuje, protože X. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že byl v roce 2020 unesen ozbrojenci. Po zaplacení části výkupného a následném propuštění X., kvůli čemuž mu potom vyhrožovali zabitím. Dále by chtěl před soudem v České republice prokázat svoji nevinu a dále zde žít.

6. Během pohovoru vedeného dne 31. 7. 2024 žalobce uvedl, že odjel z vlasti kvůli studiu a obavám o svou bezpečnost, protože byl unesen. Strávil jeden rok ve vazbě, protože X., což žalobce učinil. Byl zproštěn obžaloby, ale dále probíhá soudní řízení ohledně náhrady škody. V X. 2020 cestoval X. Únosci byli podle svého jazyka z kmene Fulanů. X. Jedná se o muslimskou skupinu, která podobné únosy provádí řadu let kvůli výkupnému a jako projev odporu vůči X. Unesení byli po osvobození odvezeni na policejní stanici, kde podali výpověď. Žalobce nemá příslušný dokument, ale může požádat X., aby navštívil danou policejní stanici a požádal o něj. X. Do doby vycestování X. neměl s únosci další problémy. Únosci vědí, jak žalobce vypadá a že je ze státu X. Fulané působí v celé zemi, ale převážně na severu. Mohli by jej najít i v X., kde žije jeho rodina. Na otázku žalovaného, proč se domnívá, že by mu mohli ublížit v Nigérii, zemi s 200 mil. obyvatel, žalobce odpověděl, že je v sázce jeho život a nechce takové riziko podstoupit. Do doby svého odjezdu z vlasti neměl žádné potíže se státními orgány. V případě návratu do Nigérie se obává smrti a špatné bezpečnostní situace.
7. Ve správním spisu jsou obsaženy následující zprávy o zemi původu: zpráva Ministerstva zahraničních věcí USA, Nigérie, Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2023 ze dne 22. 4. 2024, Informace OAMP, Nigérie, Boko Haram, Aktuální situace a pole působnosti, Nábor nových členů, Potlačování Boko Haram ze dne 29. 8. 2024, Informace MZV ČR, Nigérie, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí ze dne 9. 9. 2024, Informace OAMP, Nigérie, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav: červen 2024 ze dne 14. 6. 2024.
8. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí ze dne 3. 4. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
11. Podle ust. § 12 zákona o azylu *azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.*

12. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.*
13. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu *za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.*
14. Žalobce v žalobě namítal, že byl v roce 2020 v Nigérii unesen ozbrojenci z kmene Fulanů a po zaplacení výkupného byl propuštěn. Fulané jej podezírají, že X. Samotné plynutí času není relevantní, proto není zřejmé, jak by se Fulané zachovali v případě žalobcova návratu.
15. Z pohovoru s žalobcem vyplývá, že k jeho únosu došlo náhodně a žalobce nebyl vybrán kvůli své rodině, názorům či povolání. Zprávy o zemi původu potvrzují, že v Nigérii únosy představují jeden z mnoha problémů. Žalobce cestoval X. Soud z tohoto popisu proto usuzuje, že únosci se rozhodli propustit X., protože v jejich případě byl již splněn účel únosu. Převezli je na předem určené místo, X.
16. Únosci získali od žalobcovy rodiny finanční obnos a společně s dalšími jej fakticky propustili, proto není logické, aby X. Příbuzní obětí, kteří zaplatili výkupné, se od únosců dozvěděli, na jakém místě najdou své rodinné příslušníky, nelze proto hovořit o X. Soud věří žalobci, že byl unesen, protože jeho tvrzení je v souladu se zprávami o zemi původu, nedává však smysl, aby únosci X. Žalobce neměl a ani jeho rodina neměla před jeho odjezdem do České republiky a ani poté žádné problémy. Žalobce ostatně plánoval odjezd již před svým únosem, protože si podal žádost o X. před předmětným incidentem. K únosu došlo před více než čtyřmi lety. Soud proto uzavírá, že neexistuje důvod, aby se o žalobce únosci dále zajímali. Vybrali si ho náhodně, jeho rodina zaplatila výkupné a byl propuštěn. Není přiměřeně pravděpodobné ani reálné, aby v případě návratu žalobci hrozilo pronásledování nebo riziko vážné újmy kvůli únosu, který skončil zaplacením výkupného. Únosci ani neznají žalobcovu identitu, mělo jít o ojedinělý incident řešitelný X. a nalezení žalobce ve dvousetmilionové Nigérii několika příslušníky pasteveckých kmenů není v zásadě možné. Námitka je nedůvodná.
17. Podle žalobce žalovaný nezjistil skutečný stav věci, protože se nezabýval postavením a působností Fulanů v Nigérii. Měl posoudit, zda ozbrojené složky bojují proti násilí páchanému tímto kmenem. Žalovaný nekonkretizoval konflikt mezi žalobcovou rodinou a Fulany.
18. Žalobce popsal ojedinělý incident, kdy byl nešťastnou náhodou unesen, protože se v nesprávnou dobu nacházel na nesprávném místě, následně však byl propuštěn, aniž by mu únosci způsobili újmu na zdraví. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 18. 12. 2003, č. j.: 5 Azs 22/2003-41, konstatoval: „*Povinnost zjistit skutečný stav věci dle ustanovení § 32 zákona č. 71/1967 Sb., správní řád, má správní orgán pouze v rozsahu důvodů, které žadatel v průběhu správního řízení uvedl.*“ Žalovaný se předmětným incidentem zabýval dostatečně. Žalobce neuvedl žádnou okolnost, pro kterou by konkrétně pro něj Fulané měli

představovat v případě návratu riziko. Soud již výše uvedl, že podle pohovoru byl žalobce propuštěn po zaplacení výkupného a X. a zároveň není reálné, aby byl žalobce ve vlasti Fulany vyhledán. Nebyl zde proto důvod, aby se žalovaný podrobněji zabýval postavením Fulanů v Nigérii. X. Ze strany nigerijských státních orgánů tudíž bylo k incidentu přistupováno seriózně. Žalovaný konflikt mezi žalobcem a Fulany jednoznačně konkretizoval, protože přesně vyšel z žalobcovy výpovědi. Jeho úkolem nebylo domýšlet souvislosti, které mu žalobce nesdělil. Soud proto považuje námitky za nedůvodné.

19. Žalobce v žalobě zmínil i hrozící pronásledování z rasových důvodů. Soud však podotýká, že žalobce tuto námitku nevznnesl během správního řízení, ačkoli k tomu měl příležitost. V rámci poskytnutí údajů k žádosti uvedl, že je státním příslušníkem Nigérie a nigerijské národnosti. O žádných problémech souvisejících se svou rasou se nezmínil, v žalobě přitom nesdělil, proč nemohl danou obavu sdělit dříve, zároveň se nejedná o citlivou problematiku srovnatelnou např. se sexuální orientací, u níž by bylo omluvitelné její neuvedení již ve fázi řízení před žalovaným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2023, č. j.: 5 Azs 156/2023 – 32, bod 42, a další tam odkazovanou judikaturu); soud proto k dané námitce nepřihlíží. Nicméně, jak lze dodat nad rámec, žalobce rasové důvody spojil s obavami z příslušníků kmene Fulanů, s nimiž se soud vypořádal výše, zároveň z žalobcova azylového příběhu nikterak nevyplývala rasa coby důvod jeho potíží.
20. Podle žalobce je v Nigérii špatná bezpečnostní situace, žádným způsobem však nespecifikoval, jakým způsobem se jej nebo jeho rodiny osobně dotýká. Soud upozorňuje, že obavy z návratu do země původu musejí být konkrétní a adresné; podklady obsažené ve správním spisu přitom nenavštěvují paušálnímu reálnému nebezpečí pro všechny nigerijské občany. Žalobce taktéž ohledně bezpečnostní situace v zemi netvrdil zhoršení stavu. Nejvyšší správní soud nikoli často, ale pravidelně posuzuje kasační stížnosti podané nigerijskými občany a setrvává na svém stanovisku vyjádřeném v usnesení ze dne 14. 3. 2016, č. j.: 2 Azs 302/2015-49, že *„na území Nigérie probíhaly a probíhají některé místní a regionální konflikty. Není však důvodu se domnívat, že by se stěžovatelka v případě návratu do vlasti dostala do odlišného (horšího) postavení než ostatní obyvatelstvo. Federální vláda se snaží o konsolidaci poměrů, i když to s ohledem na dobu, po kterou nestabilní situace v jednotlivých částech této země panovala, není rozhodně jednoduché (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2013, č. j. 4 Azs 35/2012-68). Stěžovatelka nepředložila žádný důkaz, na základě kterého by bylo možné se reálně domnívat, že by jí v případě návratu do vlasti hrozilo nebezpečí mučení, nelidského nebo ponižujícího zacházení či trestu. Nehrozí jí ani vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, jelikož se Nigérie nenachází ve válečném stavu a na celém území této země neprobíhá vnitřní ozbrojený konflikt (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008-68).“* Nejvyšší správní soud následně ve svém usnesení ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 Azs 70/2020-26, uvedl: *„Otázka poměrů v Nigérii je pak dosavadní judikaturou již řešena, je řešena jednoznačně a není důvod k judikatornímu odklonu. Podle této judikatury neprobíhá v Nigérii plošná perzekuce křesťanů ani poměry v Nigérii neodůvodňují obecné přiznávání doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Kromě výše uvedeného usnesení č. j. 7 Azs 527/2018–24 a rozsudků č. j. 7 Azs 38/2003–37 a č. j. 2 Azs 189/2015–22 lze uvést také usnesení ze dne 15. 8. 2019, č. j. 3 Azs 143/2018–40, ve kterém se Nejvyšší správní soud rovněž vyjadřoval k situaci v Nigérii.“* Žalobcův únos se odehrál v prosinci 2020 a žalobce nenamítal žádné zhoršení situace. Námitka je proto také nedůvodná.

21. Žalobce dále v žalobě uváděl, že nebyl zproštěn obžaloby, nýbrž odsouzen za X. Soud však danou okolnost nemůže považovat za podstatnou ve vztahu k mezinárodní ochraně v kontextu žalobcova azylového příběhu. Snaha o zproštění obžaloby v České republice nemůže mít vliv na případné pronásledování či riziko vážné újmy v zemi původu, a proto není azylově relevantní.
22. Žalobce také v žalobě upozornil, že žalovaný ve správním řízení použil dokument označený Informace OAMP, a tak nepřipustně ve svých závěrech odkazoval sám na sebe. Žalovaný zařadil do správního spisu dva podklady označené jako Informace OAMP, z nichž jeden je nazván bezpečnostní a politická situace v zemi a druhý se věnuje Boko Haram. Druhá ze zpráv není adresná, protože žalobce žádné obtíže ze strany této skupiny netvrdil. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j.: 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS, vyplývá: „*Informace o zemi původu použité ve věci mezinárodní ochrany musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.*“ Žalovaný na závěr zprávy o bezpečnostní a politické situaci v zemi připojil seznam použitých zdrojů, například Amnesty International, EUAA, Freedom House, Human Rights Watch a MZV USA. Uvedené informace je proto možné ověřit u relevantních zdrojů. Zpráva pochází z 14. 6. 2024 a napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 3. 4. 2025. Zprávy tohoto druhu bývají zpracovány zpravidla jednou do roka (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2024, č. j.: 10 Azs 2/2024-27). Žalobce nezpochybnil žádný ze zdrojů, na který žalovaný odkázal v příslušné zprávě o zemi původu, a nespecifikoval, jaké údaje jsou chybné, nepřesné či nedostatečné. Předmětná zpráva ostatně i potvrzuje žalobcovo tvrzení, že v Nigérii operují četné ozbrojené skupiny. Soud proto považuje zprávy za nezávislé a námitku za nedůvodnou.
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 14. července 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce